บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทนายขอแรงจำนวน 200 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 180 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90 ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรง

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นทนายความ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

n = 180

ปัจจัยส่วนบุคคล	$\overline{X}$	S.D.	MAX	MIN	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย					133	73.89
หญิง					47	26.11
อายุ	40.86	8.83	62	22		
ต่ำกว่า 30 ปี					17	9.44
30- 39 ปี					61	33.89
40 ปีขึ้นไป					102	56.67
ระดับการศึกษา						
ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต					153	85.00
เนติบัณฑิตไทย					19	10.56
ปริญญาโท และอื่น ๆ					8	4.44
ระยะเวลาการเป็นทนายความ	12.89	6.74	30	1		
1- 10 ปี					88	48.89
11- 20 ปี					66	36.67
21 – 30 ปี					26	14.44
31 ปีขึ้นไป					0	0.00

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 73.89 ด้านอายุโดยเฉลี่ยของทนายขอแรง คือ 40.86 ปี เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุพบว่าส่วนใหญ่อายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิตจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ระยะเวลาในการเป็นทนายความโดยเฉลี่ย คือ 12.89 ปี เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุพบว่าส่วนใหญ่เป็นทนายความมาแล้ว 1- 10 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

แรงจูงใจในการเป็นทนายขอแรงจำแนกเป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจและด้านปัจจัยค้ำจุน โดยนำเสนอในภาพรวมและรายด้าน รายละเอียดแสดงในตาราง 3 - 7

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

n = 180

แรงจูงใจในการเป็นทนายขอแรง	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านปัจจัยจูงใจ			
1. ความพึงพอใจในค่าตอบแทน	3.87	0.46	มาก
2. สัมพันธภาพในการทำงาน	3.64	0.62	มาก
3. การเพิ่มทักษะความชำนาญและความก้าวหน้าในอาชีพ	3.77	0.77	มาก
ปัจจัยจูงใจรวม	3.78	0.49	มาก
ด้านปัจจัยค้ำจุน			
4. การประชาสัมพันธ์จากสภาทนายความ	3.54	0.70	มาก
ปัจจัยค้ำจุนรวม	3.54	0.70	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	**3.74**	**0.46**	**มาก**

จากตาราง 3 พบว่า แรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรงของทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความจังหวัดพระนครศรีอยุธยาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.74, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณารายละเอียดของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรงของทนายขอแรงของสำนักงานสภาทนายความจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกเป็นด้านปัจจัยจูงใจและด้านปัจจัยค้ำจุนดังนี้

แรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรงอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.78, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 3 ด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกได้แก่ ด้านความพึงพอใจในค่าตอบแทน ($\overline{X}$ =3.87, S.D.=0.46) รองลงมาได้แก่ ด้านการเพิ่มทักษะความชำนาญและความก้าวหน้าในอาชีพ ($\overline{X}$ = 3.77, S.D. = 0.77) และด้านสัมพันธภาพในการทำงาน ($\overline{X}$ =3.64, S.D.=0.62)

แรงจูงใจด้านปัจจัยค้ำจุนในการเข้าเป็นทนายขอแรงอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.54, S.D.=0.70) ได้แก่ การประชาสัมพันธ์จากสภาทนายความ ($\overline{X}$ =3.54, S.D.=0.70)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง จำแนกเป็นปัจจัยจูงใจด้านความพึงพอใจในค่าตอบแทน

n = 180

ปัจจัยจูงใจด้านความพึงพอใจในค่าตอบแทน	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. ค่าตอบแทนที่แน่นอน	2 (1.11)	18 (10.00)	55 (38.89)	74 (45.56)	31 (7.22)	3.63	0.92
2. พึงพอใจจำนวนค่าตอบแทนที่ได้รับ	2 (1.11)	16 (8.89)	80 (44.44)	58 (32.22)	24 (13.33)	3.48	0.87
3. การได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์	9 (5.00)	10 (5.56)	87 (48.33)	57 (31.67)	17 (9.44)	3.35	0.91
4. ได้รับการยกย่องจากสังคม	1 (0.56)	17 (9.44)	65 (36.11)	84 (46.67)	13 (7.22)	3.51	0.79
5. ต้องการใช้วิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4 (2.22)	81 (45.00)	95 (52.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.51	0.54
6. เป็นการช่วยเหลือและแก้ปัญหาด้านกฎหมายแก่ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส	8 (4.44)	69 (38.33)	103 (57.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.53	0.58
7. เป็นการช่วยเหลือสังคมและประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในคดี	3 (1.67)	33 (18.33)	90 (50.00)	54 (30.00)	0 (0.00)	4.08	0.74
8. ต้องการเสียสละเพื่อประชาชนที่ไม่มีเงินจ้างทนายว่าความ	8 (4.44)	48 (26.67)	85 (47.22)	39 (21.67)	0 (15.00)	3.86	0.80
ค่าเฉลี่ยรวม						3.87	0.46

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านความพึงพอใจในค่าตอบแทนในการเข้าเป็นทนายขอแรงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.87, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ การช่วยเหลือและแก้ปัญหาด้านกฎหมายแก่ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส ($\overline{X}$ =4.53, S.D.=0.58) และต้องการใช้วิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$ =4.51, S.D.= 0.54) การช่วยเหลือสังคมและประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในคดี ($\overline{X}$ =4.08, S.D.=0.74) ต้องการเสียสละเพื่อประชาชนที่ไม่มีเงินจ้างทนายว่าความ ($\overline{X}$ =3.86, S.D.=0.80) ค่าตอบแทนที่แน่นอน ($\overline{X}$ =3.63, S.D.=0.92) ได้รับการยกย่องจากสังคม ($\overline{X}$ =3.51, S.D.=0.79) พึงพอใจจำนวนค่าตอบแทนที่ได้รับ ($\overline{X}$ =3.48, S.D.=0.87) และการที่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ($\overline{X}$ =3.35, S.D.=0.91)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง จำแนกเป็นปัจจัยจูงใจด้านสัมพันธภาพในการทำงาน

n = 180

ปัจจัยจูงใจ ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. ความตั้งใจและศรัทธาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทำให้ท่านเกิดความคิดที่จะเข้าเป็นทนายขอแรง	1 (0.56)	13 (7.22)	47 (26.11)	73 (40.56)	46 (25.56)	3.83	0.91
2. รู้จักเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น	3 (1.67)	12 (6.67)	70 (38.89)	82 (45.56)	13 (7.22)	3.50	0.79
3. รู้จักลูกความเพิ่มขึ้น	3 (1.67)	12 (6.67)	70 (38.89)	82 (45.56)	13 (7.22)	3.50	0.79
4. โอกาสสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมในการบริการ	3 (1.67)	10 (5.56)	67 (37.22)	83 (46.11)	17 (9.44)	3.56	0.81

ตาราง 5 (ต่อ)

n = 180

ปัจจัยจูงใจ ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
5. ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่	0 (0.00)	6 (3.33)	52 (28.89)	95 (52.78)	27 (15.00)	3.79	0.73
ค่าเฉลี่ยรวม						3.64	0.62

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านสัมพันธภาพในการทำงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.64, S.D.=0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ความตั้งใจและศรัทธาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทำให้ท่านเกิดความคิดที่จะเข้าเป็นทนายขอแรง ($\overline{X}$ =3.64, S.D.=0.91) ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ ($\overline{X}$ =3.79, S.D.=0.73) โอกาสสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมในการบริการ ($\overline{X}$ =3.56, S.D.=0.81) รู้จักเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น ($\overline{X}$ =3.50, S.D.=0.79) และรู้จักลูกความเพิ่มขึ้น ($\overline{X}$ =3.50, S.D.=0.79)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง จำแนกเป็นปัจจัยจูงใจด้านการเพิ่มทักษะความชำนาญและความก้าวหน้าในอาชีพ

n = 180

ปัจจัยจูงใจ ด้านการเพิ่มทักษะความชำนาญและความก้าวหน้าในอาชีพ	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. เพิ่มทักษะและความชำนาญในการว่าความ	4 (2.22)	0 (0.00)	50 (27.78)	89 (49.44)	37 (20.56)	3.86	0.82
2. เพิ่มความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ	0 (0.00)	10 (5.56)	35 (19.44)	93 (51.67)	42 (23.33)	3.93	0.81
3. นำจำนวนคดีไปประกอบการสมัครสอบเพื่อเข้ารับราชการเป็นผู้พิพากษาและอัยการได้	23 (12.78)	13 (7.22)	62 (34.44)	47 (26.11)	35 (19.44)	3.32	1.24
4. มีโอกาสที่ดีในการพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพทนายความ	4 (2.22)	3 (1.67)	26 (14.44)	103 (57.22)	44 (24.44)	4.00	0.81
5. ได้รับว่าความหรือการทำคดีในคดีที่หลากหลายยิ่งขึ้น	0 (0.00)	23 (12.78)	36 (20.00)	88 (48.89)	33 (18.33)	3.73	0.91
ค่าเฉลี่ยรวม						3.77	0.77

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านการเพิ่มทักษะความชำนาญและความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.77, S.D.=0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายการได้แก่ มีโอกาสที่ดีในการพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพทนายความ ($\overline{X}$ =4.00, S.D.=0.81) เพิ่มความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ($\overline{X}$ =3.93, S.D.=0.81) เพิ่มทักษะและความชำนาญในการว่าความ ($\overline{X}$ =3.86, S.D.=0.82) ได้รับว่าความหรือการทำคดีในคดีที่หลากหลายยิ่งขึ้น ($\overline{X}$ =3.73, S.D.=0.91) นำจำนวนคดีไปประกอบการสมัครสอบเพื่อเข้ารับราชการเป็นผู้พิพากษาและอัยการได้ ($\overline{X}$ =3.32, S.D.=1.24)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง จำแนกเป็นปัจจัยค้ำจุนด้านการประชาสัมพันธ์จากสภาทนายความ

n = 180

ปัจจัยค้ำจุนด้านการประชาสัมพันธ์จากสภาทนายความ	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. การเชิญชวนจากสภาทนายความ	0	25	74	63	18	3.41	0.85
	(0.00)	(13.89)	(41.11)	(35.00)	(10.00)		
2. ทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ	0	16	68	81	15	3.53	0.77
	(0.00)	(8.89)	(37.78)	(45.00)	(8.33)		
3. ทราบถึงประโยชน์ของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับจากการเป็นทนายความขอแรง	0	12	57	86	25	3.69	0.79
	(0.00)	(6.67)	(31.67)	(47.78)	(13.89)		
ค่าเฉลี่ยรวม						3.54	0.70

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยค้ำจุนด้านการประชาสัมพันธ์จากสภาทนายความอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.54, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ทราบถึงประโยชน์ของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับจากการเป็นทนายความขอแรง ($\overline{X}$ =3.69, S.D.=0.79) ทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ($\overline{X}$ =3.53, S.D.=0.77) การเชิญชวนจากสภาทนายความ ($\overline{X}$ =3.41, S.D.=0.85)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรงแสดงดังตาราง 8 - 11

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ปัจจัยส่วนบุคคล	แรงจูงใจ (จำนวน/ร้อยละ)			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ				
ชาย	44	82	7	133
	(33.08)	(61.65)	(5.26)	(100)
หญิง	15	30	2	47
	(31.91)	(63.83)	(4.26)	(100)

$\chi^2 = .111$ df = 2 Sig. = .946

จากตาราง 8 พบว่า ทนายขอแรงที่เป็นเพศชายมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.65 เพศหญิงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 63.83 เมื่อพิจารณาค่า $\chi^2 = .111$ Sig. = .946 ซึ่งสูงกว่าค่าที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 กำหนดไว้ จึงไม่ยอมรับในสมมติฐาน กล่าวได้ว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ปัจจัยส่วนบุคคล	แรงจูงใจ (จำนวน/ร้อยละ)			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ				
ต่ำกว่า 30 ปี	3	7	7	17
	(17.65)	(41.18)	(41.18)	(100)
30 - 39 ปี	16	45	0	61
	(26.23)	(73.77)	(0.00)	(100)
40 ปีขึ้นไป	40	60	2	65
	(39.22)	(58.82)	(1.96)	(100)

$\chi^2 = 55.413$ df = 3 Sig = .000

จากตาราง 9 พบว่า ทนายขอแรงที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 73.77 ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.18, 41.18 ใกล้เคียงกันกล่าวได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง เมื่อพิจารณาค่า$\chi^2 = 55.413$ Sig =.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ .05 ที่กำหนดไว้ จึงยอมรับในสมมติฐาน กล่าวคือ อายุมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาของทนายขอแรง กับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ปัจจัยส่วนบุคคล	แรงจูงใจ (จำนวน/ร้อยละ)			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา				
ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต	55	89	9	153
	(35.95)	(58.17)	(5.88)	(100)
เนติบัณฑิตไทย	2	17	0	19
	(10.53)	(89.47)	(0.00)	(100)
ปริญญาโทและอื่น ๆ	2	6	2	8
	(25.00)	(75.00)	(0.00)	(100)

χ^2 =14.943 df = 3 Sig = .021

จากตาราง 10 พบว่า ทนายขอแรงที่มีระดับการศึกษาเนติบัณฑิตไทยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 89.47 ส่วนผู้ที่มีปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต ปริญญาโทและอื่น ๆ แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.17, 75.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า χ^2 = 14.943 Sig =.021 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ .05 ที่กำหนดไว้ จึงยอมรับในสมมติฐาน กล่าวได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการเป็นทนายความของทนายขอแรงกับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ปัจจัยส่วนบุคคล	แรงจูงใจ (จำนวน/ร้อยละ)			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาการเป็นทนายความ				
1 - 10 ปี	21	58	9	88
	(23.86)	(65.91)	(10.23)	(100)
11 - 20 ปี	29	37	0	66
	(43.94)	(56.06)	(0.00)	(100)
21 - 30 ปี	9	17	0	26
	(34.62)	(65.38)	(0.00)	(100)

$\chi^2 = 14.714$ df = 3 Sig = .000

จากตาราง 11 พบว่า ทนายขอแรงที่มีระยะเวลาการเป็นทนายความ 1-10 ปี มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 65.91 ส่วนผู้ที่มีระยะเวลาการเป็นทนายความ 11-20 ปี, 21-30 ปี แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 56.06, 65.38 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า $\chi^2 = 14.714$ Sig =.000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ .05 ที่กำหนดไว้ จึงยอมรับในสมมติฐาน กล่าวได้ว่า ระยะเวลาการเป็นทนายความมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเป็นทนายขอแรง

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรงแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรง

n = 180

ปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรง	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ปัญหาด้านการว่าความ							
1. ลูกความไม่เข้าใจในข้อกฎหมาย	-	3	55	71	51	3.94	0.81
	(0.00)	(1.67)	(30.56)	(39.44)	(28.33)		
2. ข้อจำกัดของกฎหมายไม่ให้อำนาจในการที่จะเข้าจัดการ	3	9	85	64	19	3.48	0.82
	(1.67)	(5.00)	(47.22)	(35.56)	(10.56)		
3. จำเลยไม่ให้ความร่วมมือในคดี	22	87	53	18	22	3.37	0.83
	(12.22)	(48.33)	(29.44)	(10.00)	(12.22)		
4. ทนายความขอแรงมีไม่เพียงพอต่อการให้บริการ ทำให้แต่ละคนได้รับคดีขอแรงเป็นจำนวนมาก	-	32	80	42	26	3.34	0.94
	(0.00)	(17.78)	(44.44)	(23.33)	(14.44)		
รวม						3.54	0.64
ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวก							
5. ไม่มีห้องพักและอุปกรณ์สำนักงานไว้บริการเมื่อทนายความที่มาศาล	3	19	25	42	91	4.11	1.10
	(1.67)	(10.56)	(13.89)	(23.33)	(50.56)		
6. ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่	6	60	65	29	20	2.98	1.04
	(3.33)	(33.33)	(36.11)	(16.11)	(11.11)		
7. การเบิกจ่ายค่าตอบแทนล่าช้า	3	33	82	30	32	3.31	1.02
	(1.67)	(18.33)	(45.56)	(16.67)	(17.78)		
8. ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับลูกความ	6	14	96	37	27	3.36	0.94
	(3.33)	(7.78)	(53.33)	(20.56)	(15.00)		
9. ความปลอดภัยในการทำงานมีน้อย	5	27	99	19	30	3.23	0.99
	(2.78)	(15.00)	(55.00)	(10.56)	(16.67)		

ตาราง 12 (ต่อ)

n = 180

ปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรง	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\overline{X}$	S.D.
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
10. ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับศาลอัยการและตำรวจในการปฏิบัติงาน	2 (1.11)	18 (10.00)	108 (60.00)	22 (12.22)	30 (16 .67)	3.33	0.91
รวม						3.39	0.73
รวมปัญหา/อุปสรรคทุกด้าน						3.45	0.58

จากตาราง 12 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทนายขอแรงภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.45, S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

ปัญหาด้านการว่าความอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.54, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ลูกความไม่เข้าใจในข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ =3.94, S.D.=0.81) ข้อจำกัดของกฎหมายไม่ให้อำนาจในการที่จะเข้าจัดการ ($\overline{X}$ =3.48, S.D.=0.82) จำเลยไม่ให้ความร่วมมือในคดี ($\overline{X}$ =3.37, S.D.=0.83) ทนายความขอแรงมีไม่เพียงพอต่อการให้บริการทำให้แต่ละคนได้รับคดีขอแรงเป็นจำนวนมาก ($\overline{X}$ =3.34, S.D.=0.94)

ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ =3.39, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ไม่มีห้องพักและอุปกรณ์สำนักงานไว้บริการเมื่อทนายความที่มาศาล ($\overline{X}$ =4.11, S.D.=1.11) ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับลูกความ ($\overline{X}$ =3.36, S.D.=0.94) ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับศาลอัยการและตำรวจในการปฏิบัติงาน($\overline{X}$ =3.33, S.D.=0.91) การเบิกจ่ายค่าตอบแทนล่าช้า ($\overline{X}$ =3.31, S.D.=1.02) ความปลอดภัยในการทำงานมีน้อย ($\overline{X}$ =3.23, S.D.=0.99) และไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ ($\overline{X}$ =2.98, S.D.=1.04)

นอกจากนี้ทนายขอแรงได้ให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

1. ควรให้โอกาสทนายความอาวุโสถามความได้อย่างเต็มที่
2. ควรให้โอกาสทนายความนำเสนอข้อเท็จจริงเข้าสู่สำนวนให้มาก

3. วันนัดสืบพยานจำเลยควรนัดห่างจากวันนัดสืบพยานโจทก์อย่างน้อยที่สุด 15 วัน เพื่อให้โอกาสจำเลยได้ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่

4. คดีที่มองเห็นว่าจำเลยน่าจะหนีควรเพิ่มหลักประกันให้สูงขึ้น มิใช่ไม่อนุญาตให้ประกันตัวเพราะทำให้จำเลยเสียเสรีภาพและขัดต่อรัฐธรรมนูญ

5. ดำเนินการกำหนดค่าส่งคำคู่ความให้ตราหรือใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายที่เป็นจริง

6. เพิ่มมาตรฐานการเรียกค่าวิชาชีพให้สูงขึ้นเช่นเดียวกับต่างประเทศ

7. ควรมีมาตรการตรวจสอบ การดำเนินการของศาลชั้นต้นที่ขัดกับคำพิพากษาของศาลสูงและมีมาตรการลงโทษเพื่อให้ศาลพิพากษาคดีถูกต้องยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในปัญหาข้อกฎหมายไม่ควรผิดพลาด

8. ควรให้ความสนใจในการบริหารเวลาทำงาน ซึ่งตรงกันมากและปรับปรุงการนัดต่อเนื่อง ควรเว้นวันสืบพยานโจทก์-พยานจำเลยให้ห่างกัน 1 สัปดาห์

9. ศาลยุติธรรมควรประสานงานกับทนายความด้านความคล่องตัวในการทำงาน

10. ศาลยุติธรรมควรมีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

11. ทนายความต้องการห้องทำงานที่มีบริเวณที่พอเพียง สมควรกับจำนวนทนายความด้านบริเวณที่ทำงานในศาล คับแคบเกินไป

12. ปรับปรุงเรื่องงบประมาณ ควรมีมาตรฐานเดียวกันทุกศาล

13. ปรับปรุงเรื่องบริเวณที่จอดรถของทนายความ